

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 584/2023
12.07.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Јасмине Стаменковић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца „ПЛАСТАН“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Данијел Игњатић, адвокат у ..., против туженог ЈАВНО ВОДОПРИВРЕДНО ПРЕДУЗЕЋЕ „БЕОГРАДВОДЕ“ Београд, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда, ради накнаде штете, вредност предмета спора 10.689.279,73 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 8108/22 од 13.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 12.07.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 8108/22 од 13.12.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 8108/22 од 13.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 8068/2021 од 06.09.2022. године одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да исплати тужиоцу износ од 10.689.279,73 динара, са затезном каматом почев од 15.05.2014. године до исплате. Обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 603.000,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 8108/22 од 13.12.2022. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена је првостепена пресуда и одбијен је захтев тужиоца за исплату трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужени накнади штету у износу од 10.689.279,73 динара са затезном каматом. Према утврђеном чињеничном стању услед обилних падавина које су се догодиле дана 15.05.2014. године, дошло је до изливања Топчидерске реке, па је том приликом поплављено подручје у којем је смештен и производни погон тужиоца, који је услед поплаве претрпео штету у утуженом износу. Нижестепени судови су становишта да је до штете дошло услед више силе – природног догађаја који се није могао предвидети, нити спречити, те да се штета не може приписати у кривицу туженог. Из наведених разлога нижестепени судови су одбили тужбени захтев за накнаду штете.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване нижестепене пресуде, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Погрешна примена материјалног права на коју ревидент указује, сама по себи не може бити довољан разлог за одлучивање о ревизији као посебној, а имајући у виду садржину одредбе члана 404. став 1. ЗПП-а. У ревизији се не указује на другачије правноснажне судске одлуке поводом исте или сличне чињеничноправне ситуације, па стога нема потребе за уједначавањем судске праксе. Нема потребе у конкретном спору за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Наводи ревизије тичу се доказивања да ли је тужени предузео мере ради спречавања поплаве, односно смањења штетног утицаја изливања воде приликом поплаве, што је у домену чињеног стања, а не правилности примене материјалног права као разлога за дозвољеност посебне ревизије.

Из наведених разлога применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП-а одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 485. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

-3-

Тужилац је против туженог поднео тужбу дана 12.05.2017. године. Вредност предмета спора износи 10.689.279,73 динара, што представља противвредност од 86.765,18 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да у овом привредном спору, вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде не прелази законом прописани цензус од 100.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд закључује да ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић